

N^{er} 14.

2 LUTEGO.

Rok 1830.

WTORNA.

G O N I E C

K R A K O W S K I,

DZIENNIK POLITYCZNY, HISTORYCZNY I LITERACKI.

KRAKÓW

Dniu 2 Lutego 1830.

Kassyno dane na ubogich w sobotę, tak było liczne, że sale ogromne Knotza natłoczone były. Publiczność Krakowska chciała tym sposobem dać dowód swego szacunku dla nowey Prezesowey Towarzystwa JW. z książąt Jabłonowskich hrabiny Józefowey Wodzickiey. Mówią że przeszło 1,000 biletów rozkupionych zostało.

Na przyszło niedzielną Redutę ma bardzo wiele i pięknych wystąpić masek.

Od zeszłego poniedziałku, zdaje się że mrozy podwoiły swą ostrość dokuczającą. W dniu tym ciężko było pokazać się na ulicy z nieokrytą mocno twarzą. Jeżeli tak dłużej potrwa, klasa ubogich mieszkańców na dotkliwą nędzę uyrzy się wystawioną. (*Od wczoraj atoli mamy lekką odwilż*).

W dodatku do Nru 4 za r. b. Gazety poznańskiej, czytamy wiersz polski i laciński na zgon ś. p. arcybiskupa Wolickiego. Niewchodząc w wartość ich poetyczną, zdaie nam się, że albo drukarnia albo przepisujący rękopism, w jednym i w

drugim wierszu, omyłki lub wypuszczenia porobili, bo iak jednemu w środku czegoś wyraźnie niedostaje, tak drugi ma zupełnie postać niedokończonego.

Pisma publiczne warszawskie coraz mocniej zaczynają napelniać się kłótniami romantycznymi, które już za granicą a mianowicie we Francyi, od dawnego czasu ucichły. — Poznano bowiem, że dzieciństwem jest niedogotowanych umysłów godnym, choć walczyć z uprzedzeniem i szaleństwem w materii, koniecznym wymagającej zdrowego smaku i rozsądku. Najlepiej i najprzyzwoiciej jest, zostawić tych Maratów i Kannibalów romantycznych w zupełnej spokojności. Niech triumfują: *że pogardzili rozumem*; — *że ich szaf jest poezją*; — *ich upór śmieszny, nową szkołą*; — we wszystkich tych rozprawach będą z czasem rozkoszowały się śledzie, pieprz i cynamon w korzennych sklepach, a porządek właściwy rzeczom iak szedł tak pójdzie swoją drogą; talent prawdziwy zostanie przy swej wielkości, czy on baładę o upiorach czy tragedią na wzór Kornela ułoży; jak w jednym tak w drugim przypadku uzyska imię klasycznego; gdy tymczasem cała ta menażerya małp i rzeźców romantycznych, która dziś deklamuje *dobre czasy*.... będzie znowu śpiewać hymn *na cześć klasyczności*, sama niewiedząc dla czego!

(Nadesłane.)

Polityka.

XIV. BULETYN

NOWOŚCI ZAGRANICZNYCH.

ANGLIA. (Z *Bruxelli* 18 *Stycz.:*) Ponieważ król Niderlandów jak wiadomo, obrany został polubownym sędzią nieporozumień pomiędzy Anglią i zjednoczonymi stanami Ameryki Północnej, przeto ze strony Anglii przeznaczonym został za kommissarza w tej sprawie Sir Howard Douglas, i zjechał już podobno do Hagi. Ze strony Zjednoczonych Stanów, ma być kommissarzem P. Preble. — (Dalyby Nieba, aby

na przyszłość tym sposobem cała Europa kończyła swoje spory !!!.)

(Z Londynu 18 Stycznia.) Publicyści tuteysi w głowę zachodzą nad tem, co znaczą tak częste i długie teraz narady gabinetowe w wydziale spraw zagranicznych i w ministerstwie; i coby mogły bydź za przedmioty tak wielkiej wagi i tak pilne?..— Rozeszła się dziś na giełdzie pogłoska, że w Norwich wielkie wybuchły zaburzenia i że buntownicze uchwały po wielu częściach miasta obwieścić miano; powodem tego są zapewne właściciele rękodzielni, że *nieplacą rzetelnie swym robotnikom.*

GRECYA. (Z Paryża 16 Stycznia.) Nadeszła tu wiadomość, że w portach naszych wielkie dzieją się uzbrojenia; a tak podczas kiedy dyplomacya europejska zatrudnia się losem narodu greckiego, ministerstwo francuskie przybiera postać wojenną i coraz to świeże woyska wyprawia do Morei. Okoliczności te nader są ważne i nadzwyczajne skutki mogące pociągnąć za sobą.

FRANCYA. (Z Paryża 18 Stycznia.) Od kilku dni rozeszła się tu wiadomość, wiele mająca podobieństwa do prawdy, że PP. Martignac i Vatismenil wzywani są na nowo aby powrócili do ministerstwa. I lubo gadatliwość pozioma *Gazety Francyi*, ogłasza to za dzienne kłamstwa; jednakże mimo iey żółć kongregacką, wiele już podobnych kłamstw zbawiennych, sprawdziło się z dobrem państwa.

Z Tulonu potwierdza się wiadomość o spiesznym tam uzbrajaniach.

HISZPANIA. (Z Madrytu 4 Stycznia.) Mówią tu o zmianie ministrów, a mianowicie że w miejsce ministra spraw zagranicznych P. Salmon, nastąpi hr: Ofalia. — Słychać podobnież coraz mocniej, że wielka przeciw Meksykowi wyprawa do 30,000 ludzi wynosząca, niezawodnie nastąpi. (!!!) Wiele próśb podano królowi o uskutecznienie tej zdobyczy, które miał przyjąć z upodobaniem.

PORTUGALIA. (Z Lizbony 20 Grudnia.) Powszechną tu zwraca uwagę mnóstwo oddziałów woyska przybywają-

cych z prowincyi, i koncentrujących się w stolicy z rozkazu D. Miguela, który jak się zdaje, naraz bardzo niepomysłne odebrał wiadomości z Londynu. — Wiadomości te dały nawet już powód do rewolucyjnych poruszeń w stolicy, które atoli dziś D. Miguel łagodnemi tylko środkami przytłumiać kazał.

ROZMAITE NOWOŚCI

Z POCZTY NIEDZIELNEY.

W mieście Roanne we Francyi, stał się okropney przypadek. Trzydziestu najpiękniey wychowaney młodzieży, z instytutu prywatnéy edukacyi, wykradło się na ślizgawkę na rzece Loarze. — Z początku nie było znaku niebezpieczeństwa; gdy w tém nagle lód się załamał i cały ten kwiat przyszłych nadziei, bez ratunku zatonął!... — Nieszczęśliwy dyrektor instytutu, zastrzelił się z rozpaczyl... Ileż rodzin opłakiwać niebędzie skutków jego niedozoru, i płochości młodocianego wieku swych synów!

Elektor heski zakazał teraz w swoim kraju pojedynków, wszelkiego stanu obywatelom cywilnym i wojskowym pod ohydnyemi karami!

W Jassach dnia 24 Grudnia r. z. było aż 29 stopni mrozu!

Wiersz.

NA ŚMIERĆ JW. PAWŁA WORONICZA

Arcybiskupa i Prymasa królestwa polskiego, członka towarzysz: przyjaciół nauk, nauk krakow: orderów polsk: ect. ect.

(Przez Józefa Hr. Dunina Borkowskiego.)

Jakiż to grom uderzył nad brzegiem Dunaju?
 Wieść stugębna w sarmackim rozchodzi się kraju,
 Ponuro w okrag echa zabrzmiały Lechitów:
 Padł ostatni z dawnego plemienia Lewitów!

Wznos się cieniu łagodnie jak wieczorna gwiazda,
 Do wieczności podwojów z oyczystego gniazda;
 Wznos się na skrzydłach wiary w sfery promieniste,
 Gdzie grzmiały czystych Cherubów, hymny uroczyste,
 Gdzie myśli nie nieciemni, duszy nie nieściska,
 Gdzie słońce prawdy z tronu Wszechmocy połyska;
 Tam się przesąd i przemoc na ludzi nie targa,
 Serce nie zna westchnienia, oko łez nie roni;
 Tam cię przyjmą współbracia w styxowej ustroni
 Naruszewicz, Krasicki, Piramowicz, Skarga;
 Tam cię Staszic z rękami otwartymi czeka,
 Ten wzór obywatela, mędrca i człowieka.
 Tam wasze duchy bratnie w jeden duch się zleją,
 Gdzie światy przed obliczem Jehowy goreją,
 Wieczne laury rozblyszczą na twój świętą skroni,
 A palmy tryumfalne zakwitną ci w dłoni.

On — gdy gmach starożytny w długich lat upływie,
 Smutną niezgód powodzią wstrząśniony straszliwie
 A bezprawiów toporem potrzaskan do szczytu,
 Runął w pośród okropnych zaburzeń odmetu,
 Na zgruchotanych szczątkach stojąc wielkoluda,
 Proroczym głosem śpiewa duszy jego cuda.
 On, wśród pańskiej świątnicy strumieniem wymowy
 Głosi wyższe natchnienia przeważnemi słowy,
 W mędrców zakonu świetne puściwszy się ślady,
 Człowieczeństwa odwieczne wystawia zasady;
 Lub cichych cnót domowych skromny obraz skreśli,
 Albo duchem syońskim rozogniwszy myśli,
 Niknących staropalców bożym żegna głosem;
 Wreszcie z duchowney niwy uzbieranym kłosem
 Mnoży ludzkości ziarna w chrześcijańskiej rzeszy,
 Błogosławi, naucza, wzmacnia, śpiewa, cieszy.
 Arcykapłan, bard, mędrzec, obywatel, mówca,
 Już słoneczne zasługi przyodziewa szaty,
 Już stajem długim rzędem u jego grobowca,

By znikome na drodze prochy sypać kwiaty;
 O śmiertelni! te kwiaty jakże mało cenne,
 Za całe życie dobrem społecznem brzemienne!
 W pojękach smutnych dzwonów, co wiatry kołyszą,
 Nieraz przechodnie rozgłos naszych żalów słyszą,
 Często z strugą łez bratnich i obca lza płynie.
 Maytek po maytku nawy starowieczney ginie,
 Wali się cedr po cedrze na naszym Libanie,
 Raz wraz z pośród nas ciągną w grobowe otchłanie,
 Strażniki narodowej arki wiekopomne,
 Świętego ognia Westy kapłany niezłomne.
 Przemózna śmierci władza od wieka do wieka,
 Kruszy stałe, lepianki i dzieła człowieka,
 Wszędzie czas ziemię kirem powleka żaloby,
 Wszędzie oko spotyka ruiny i groby;
 My sami, w pośród rzeczy ciągłego pogromu,
 Za każdym tchnieniem bliżej ostatniego domu;
 Zawsze otwarte codzien uczą nas mogiły,
 Że nie do nas należą wątłe życia siły,
 Że nie w mizernych roskosz chwilowym dosycie,
 Lecz w szczęściu drugich prawe zasada się życie.
 Takim było i twoje, w obliczu narodu,
 Śród ciągłego dla dobra współbraci zawodu,
 Przypominało dawnych naszych plemienników.
 Mówco obywateli, bardziej wojowników,
 Już zamieszkałeś przez nich uświęcone lochy,
 Już się z ich popiołami zmieszały twe prochy.

Oświeczniki narodu! o męże czi godne!
 Gałązki sarmackiego szczepu nieodrodne,
 Cześć wam współczesnych! cześć Ci znikający pyle!
 Wdzięczność się we łzach chyli na waszey mogile!
 Oczyzna na niéy lube zawiesza wspomnienia;
 W następnych czasów biegu, przyszłe pokolenia
 W osierociale po nas przyjdą kiedyś progi,
I one jeszcze nowe utorują drogi

Do grobów, kędy wasze spoczywają ciała
I waszą jeszcze będzie późnych wieków chwała.

My zaś idźmy ze smutkiem na te miejsca święte,
Miejsca przez duchy mężów cnotliwych natchnięte,
Tam w dusze dusz szlachetnych wkorzeńmy znamiona
I w sercu rozkrzewiajmy cnoty ich nasiona.

Rozmaitości.

W dodatku do jednéy z gazet berlińskich czytamy następujące doniesienie, wydrukowane w języku polskim: »Podpisany trudniąc się literaturą polską, życzy sobie z innemi wielbicielami tego języka uformować towarzystwo do utrzymywania nacyelniejszych pism peryodycznych wychodzących w Warszawie i innych miastach polskich. Żaden zysk pieniężny, lecz iedynie tylko przywiązanie do literatury, oraz chęć komunikowania literatom niemieckim piękności polskiéy literatury, jest powodem do tego przedsięwzięcia. Zyczący zatém przystąpić do tego towarzystwa, są proszeni przysłać swoje adresa do *Intelligenz Comptoir* pod lit. A. 57, lub też zgłosić się do podpisanego, każdego dnia od godziny 1 do 3 po południu. W Berlinie d. 18 stycznia 1830. Adolf Schayer. Münzstrasse Nro 28.

Król bawarski kazał zrobić dla małżonki swojéy dyadem kosztujący 1,500,000 zł. r. Naywiększy rubin w tym dyademie waży 31 karatów i wart przeszło 300,000 z. r.

Dla uprzyjemnienia cesarzowéy pobytu w Rio Janerio, kazał cesarz Don Pedro w taki sposób urządzić pokoje, iżby się młodéy małżonce jego zdawało, że mieszka przy rodzicach w Monachium. Xiążę Leuchtenbergski, syn xięcia Eugeniusza mieszka w oddzielnym pałacu i ma 20 wierzchowców dla swoiéy dogodności.

Cesarzowa brazylijska i Dona Marja wjeżdzały do Rio Janerio w ośmiokonnym karétach, a muzyka do *Te Deum* śpiewanego w kaplicy, była kompozycyi samego Don Pedra.

W dziele rolniczém, buletyn *Ferussaka*, z miesiąca Lipca r. z. znajduie się zaszczytna wzmianka o leśney literaturze polskiey. — Artykuł ten wspomina o *Sylwanie dzienniku nauk leśnych i łowieckich*, o dziele P. Ignacego Bobiatyńskiego i. t. p. *Nauka łowiectwa* i o dziele Pana Szuberta professora uniwersytetu warszawskiego p. t. *Opisanie drzew*.

Wielka piramida w Londynie. W żadnem mieście nie masz tak złych urządzeń policyjnych pod względem pogrzebów, iak w Londynie; dotąd ieszcze grzebią umarłych pośród téy stolicy. Jeden z budowniczych angielskich padł na myśl szczęśliwą wystawienia do tego użytku piramidy, która ma bydź *większa od naywiększych z piramid egiptskich*. — W tym cmentarzu zmieści się 5 milionów trupów. — (Sun.)

Drzewo machoniowe jest jednym z nayważniejszych szczegółów angielskiego handlu. — Już lasy Jamaiki do szczętu prawie od r. 1735 wytrzebione zostały. Teraz dostarcza machoniu Handuras-Bay. — Hiszpanie sporządzali okręty wojenne z drzewa machoniowego, ponieważ nie tak prędkiemu zniszczeniu od robactwa ulega, i kulami działowemi nie tak łatwo przebite bydź może. — Drzewo to rośnie na skalistym gruncie; im twardsza i niezynniejsza ziemia, tem lepiej się udaje. W 200 dopiero roku swego wieku, spuszczone bydź może! Niektóre drzewa zawieraią przeszło 3000 stóp podług rozmiaru na długość, wszystkich razem tarcie z kłoca urzniętych; to iest jeżeli iedna tarcica po drugiey na wdłuż ułożona zostanie. Naywiększy ze wszystkich dotąd kłoców w Handuras-Bay zawieraił 17 stóp długości, a 57 cali szerokości, w cieńszym końcu. Ogólna powierzchnia tego kłoca zawieraiła 5,168 stóp. — (Botanical miscellany.)

Ssuce cięta s aią się ieszcze tłuscieysze, jeżeli do piasy odrobina kredy przydaną zostanie. (Notiz: aus. dem Geb: der Naturk.)

DONNÉEN: E. JP. Karol Kaliga dentysta przybył do Krakowa, i uwiadomia Szanowną Publiczność, iż tylko cztery tygodnie bawić zamysła mieszka przy ulicy Grodzkiej w domu pod Nro 235 u P. Biasiona.